

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

upravnistvu prejemati:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5:50
na mesec 1:90

Izšla je vsak dan svojo izvenredno nedeljo in praznik.

Inserati veljajo: petstopenjska petit vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd.
to je administrativne stvari.

Pocemzma številka velja 10 v. pr. j.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6:50
na mesec 2:30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Atentat na mestne hranilnice.

Vsa struja, katera določa našo notranjo politiko od pamtveka, izražena je v obliki kakor tudi v uredbi avstro-ogrskemu državi, ali kakor smemo reči Avstrije in Ogrske. Tu vlada najvišje politično načelo: v Avstriji nadvlada Nemec, v Ogrski nadvlada Mažar. Danes, ko vlada pri nas klerikalizem, ki je sovražnik vsem narodnim načelom, ima nemška vlada z nemško državno tendencijo lahek posel v boju zoper Slovence. Klerikalizem pobija Slovanstvo ravno tako, kakor ga pobijajo Nemci. Na vseh poljih opazujemo, kako, se vse gazi, tepta, ovira in ubija s silo, kar je narodnega. Sedaj se kaže, da hoče vlada prenesti boj zoper nas tudi na gospodarsko polje, da bi nas gospodarski oslabil in s tem utrdila svojo nemško nadvlado.

Izmed mnogih drugih naprav so si osnovala slovenska mesta, v ogroženih krajih pa ti kraji svoje denarne zavode, to je mestne, občinske in okrajne hranilnice. Brez vse dvojbe so ti zavodi podlaga in stebel meščanskega življa. To so zavodi, ki so danes ob splošni denarni organizaciji, prvi poklicani in dolžni, da v svojem končnem cilju krepe, vzdržujejo in ohranijo v samostojnosti našo slovensko trgovino, obrt, torej meščanstvo. Z razvojem teh mestnih denarnih organizacij in z njihovo prodorajočo gospodarsko silo rase in zmaga meščanstvo. Ne prihaja tu v poštev, da je to meščanstvo napredno in narodno, nego le to, da je to meščanstvo najvažnejši del in nositelj kulturnega življenja.

Avstrijski struji ali, kakor to zovemo, avstrijskemu sistemu, ta razvoj slovenskega meščanstva ne ugaja in vsakdanji dogodki pričajo, da se vlada pripravlja, da bi z vso silo odvzela slovenskemu narodu vse tiste pogoje, ki so neobhodno potrebni za gospodarski in kulturni razvoj in obstoj. Gotovo je dala nalog zastopniku in branitelju državne pravde, da prepreči in uniči vse, s čimer bi si mogle pomagati slovenske hranilnice. Nikoli ne smemo zabiti, da je v Ljubljani Kranjska hranilnica in da vlada hoče, da naj se le ta nemška hranilnica krepča, četudi vse slovenske poleg tega poginejo.

Zveza jugoslovanskih hranilnic je izdala zelo drobno knjižico, »Hra-

nilnični katekizem«, v katerem se našemu ljudstvu daje pouk o bistvu hranilnic. V knjižici se navaja in uči samo to, kar določa zakon iz l. 1844. in pravilnik iz leta 1892., ki sta danes za hranilnice veljavni zakon. Zanimba nas je prebrala, da državna oblast ne priznava več veljavnega zakona, in to zato, ker ta zakon govori v prid slovenskim hranilnicam, a ne govori v prid Kranjski hranilnici v Ljubljani, ker tale ni osnovana ali preosnovana niti na temelju dekreta iz l. 1844., niti na temelju pravilnika iz l. 1892., ampak je bila l. 1820. zasnovana kakor društvena hranilnica in zato se tudi sama naziva Vereinsparkasse. To je torej navadna društvena naprava in nihče ne more reči, da bi bila več.

Glavno bistvo vseh mestnih (občinskih) hranilnic je, da morajo nuditi vlagateljem pupilarno varnost. Osnovane morajo torej biti tako trdno in uprava tujega premoženja mora biti tako zanesljiva, da vlagatelj ne izgubi niti vinarja. To je: mestne hranilnice morajo biti pupilarno varne. In to so. Za nje jamčijo hranilnični zakladi, za nje jamčijo mesta z vsem premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Vprašamo, ali ni to pupilarna varnost? Zakaj država vlaga denar v hranilnice, a ne v zadruge? Zato, ker so hranilnice pupilarno varne. Država sama zahteva, odreja in skrbi, da morajo mestne hranilnice biti tako urejene, da je za vlagatelje vsaka izguba izključena, in sama država priznava, da so hranilnice, osnovane na dekretu iz leta 1844. in pravilniku iz l. 1892., ki torej ustrezajo državnim zakonom, pupilarno varne. Država to priznava sama s tem, da vlaga milijone in milijone kron v mestne hranilnice, in zdaj nam prihaja v Ljubljani član državnega aparata in pravi: Ve, hranilnice, ne smete si delati reklame s tem, da govorite ljudstvu, da ste pupilarno varne! Ve, hranilnice, tudi ne smete nikomur povedati, da pri vas vlagajo denar c. kr. sodišča! Tega ne smete praviti, ker bi potem slovenski kmet mislil, da je res pupilarno varno naložen denar tam, kjer ga tudi vlagajo sama c. kr. sodišča!

Ako hočete primerjati, katerokoli mestno hranilnico s Kranjsko hranilnico v Ljubljani, morate reči, da se ti hranilnici ne moreta primerjati. Za vsako mestno hranilnico jamči občina z vsem premoženjem in z vso davčno močjo, a za Kranjsko hranilnico v Ljubljani ne jamči no-

bena korporacija, ni mesto, ni dežela, niti kako društvo, če tudi je to društvena hranilnica, vendar niti eden član ne jamči za njo niti z vinarjem. Ta kranjska hranilnica v Ljubljani je pred leti pritiskala na svoje vlozene knjižice grb mesta Ljubljane, da bi nevedni kmet mislil, da je to mestna hranilnica! Kje je bil takrat državni pravdnik, da bi zaplenil knjižice in poučil nemško gospodo, kaj sme Kranjska hranilnica in česa ne sme.

Državna oblast morala bi skrbeti, da se pravica deli na vse strani. Ako uničuje naše gospodarstvo, uničuje s tem državno gospodarstvo, saj smo mi tudi člani države. Nikoli bi se ne smelo zgoditi, da bi državni funkcionar bil čuvar nemške ideje v Ljubljani.

Boj zoper južnostajersko hmeljarsko društvo.

Zalec, 20. avgusta 1910.

Boj in hujskanje zoper hmeljarsko društvo se je zopet pričelo. Če kdo v tujih krajih čita »Stražo« in »Slov. Gospod.«, misli si mora, da se v Savinjski dolini vojskujejo liberalni in klerikalni hmeljarji; to pa ni res. Vsi hmeljarji — liberalni in klerikalni, slovenski in nemški — žive v najlepši slogi in vsi delajo v prosepah hmeljarstva, tega najzdatnejšega in najboljega vira ljudskega blagostanja. To dokazuje dejstvo, da so vsi shodi, katere hmeljarsko društvo kjerkoli v hmeljskem okolišču priredi, prav dobro obiskovani; udeležujejo se jih vsi hmeljarji, brez razločka. Pri teh shodih se govorniku vsakokrat — in tudi od klerikalne strani — izreče zahvala in priznanje. Koliko ustmenih in pisanih nasvetov pa podaja društveno tajništvo leto za letom vsem hmeljarjem, ve le tajnik sam; le-ta pa ne vpraša, katerega političnega naziranja je hmeljar — on postreže vsakemu po najboljšem prepričanju. Potem takem smelo trdimo, da se klerikalni hmeljarji ne morejo — in se v resnici tudi ne prižogujejo — zoper hmeljarsko društvo; boj in hujskanje zoper to občekoristno društvo, katerega delovanje je našlo tudi vse priznanje od najmerodajnejše strani, gre le iz uredništva »Straže« in »Sl. Gospod.«, oziroma od one osebe, katere ima vaje teh listov v rokah.

Ten, da si ostal tu na njivah! Tako je vsliknil Strnad sam pri sebi s tisto zadovoljnostjo, s katero se pomenuje človek, kadar vidi, da je vlovila usoda v zanko njegove nesreče koga drugega.

Pridušanje je prihajalo vedno bliže. Strnad je vstal iz svojega skrivališča in s previdno naglico so ga nesle dolge noge čez drn in strn v smer, odkoder se je svetil kolodvor. Ko ni več čul za sabo divjih, razljučenih kletev, se je vstavil in si spet poiskal novo zavetišče.

Dolgo ni bilo več nobenega glasu. Pijavke ni bilo od nikjer in Strnad je bil že v resni skrbi, da ga je besna tolpa ubila. Že ga je jelo stiskati kesanje: »Glej, Strnad, ti boš izplačal vso to neumnost. Kaj te je skušnjava odtrgala od tovarišev! Mar bi se bil z njimi vrnil. Če si se ves dan dolgočasil, pa bi se bil še na povratku... Tristo strel, če so ga ubili, potlej se več ne vrneš med ljudi. Zapri te bodo in z bogom eksistenci! Lep finale izleta bo to! Ha!

Prokleta pijavka! je zarenčal na ves glas od jeze.

»Kaj me kolneš, Strnad! se je oglasilo iz noči.

»Ja, kaj si še živ! je z burno radostjo vprašal Strnad tja, odkoder je zaslišal tiste besede.

»Še malo!

Hujskanje zoper hmeljarsko društvo upošteva pa le ono malo število hmeljarjev, kateri imajo oči, pa so le slepi, kateri imajo ušesa, pa so le gluhi; zmerni in pametni klerikalni hmeljarji, kakor je bil rajni Kuder iz Petrovč, pa je obsojajo z vso odločnostjo.

Iz zadnjih številok navedenih listov poizvemo tudi nekaj grehov, katere ima baje hmeljarsko društvo na svoji skozi in skozi grešni duši. Poslušajmo!

1. Zgoraj oziroma gospodu z vajeji v rokah ne ugaja, da hmeljarsko društvo dopisuje le liberalnim slovenskim in nemškim časopisom. To je sicer res; pa oglejmo si vso zadevo nekoliko natančneje. Hmeljarsko društvo pošilja svoja poročila strokovnim in nekaterim političnim listom tu in inozemstva (tudi dvema nizozemskima), potem e. kr. poljedelskemu ministrstvu, nemškemu konzulatu na Dunaju, drugim hmeljarskim društvom itd. Slovenskim klerikalnim listom pa društvo svoje poročila ne pošilja, ker so isti društvo le blatili, obrekovali in smešili; glej »Slov. Gospod.« iz leta 1907 in sicer št. 3., 5., 7., 9., 11. in 15. — potem iz leta 1910 št. 13. Navedeni članki pa so se spisal večinoma v Mariboru, le nekateri v St. Petru in Zalcu. »Straža« se ponaša, da je glede hmeljarskega društva najbolj informiran slovenski list; čemu bi ji potem bila poročila hmeljarskega društva?

2. Hmeljarskemu društvu se sedaj očita, zakaj ni zabranilo predprodaje hmelja. To je križ z ljudmi, kateri so v tako obili meri zlobni! Hmeljarsko društvo že leta in leta svari hmeljarje pred predprodajo. O predprodaji hmelja razpravljalo se je tudi pri obnem zboru hmeljarskega društva dne 26. marca 1911. Iz dotičnega poročila posnamemo te vrste:

»Kaj se naj ukrene, da se prepreči predprodaja hmelja? — O tem vprašanju je razpravljaj g. Franc Roblek. Omenil je, da predprodaja hmelja na Češkem ne poznajo; to pa zaradi tega, ker se hmeljarjem, kateri bi morda svoj pridelek naprej prodali, le-ta signira v javni hmeljski oznamovalnici in ga torej ne morejo prodati kot pristni češki hmelj. Pri predprodaji hmelja je gotovo opeharjen hmeljar — malokdaj kupec. Predprodaja hmelja povzroča obilo sitnosti, potov, tožb in končno še stroškov, katere morajo večinoma poravnati naši ljudje.

Predprodaja hmelja je torej rakrana na našem hmeljarstvu in treba bode vse sile napeti, da jo temeljito zacementiramo. Gospod Fl. Rak (Braslovce) je priporočal v to svrhu, naj podučuje društveni tajnik povodom svojih podavanj zbrane hmeljarje tudi v tem oziru in jih opozori na posledke predprodaje. G. M. Jošt (Gotovlje) opozori vse navzoče hmeljarje, naj vsakdo v svojem kraju za to skrbi, da se hmelj ne bode naprej prodajal. Razgovora v tej točki so se še udeležili gg. pl. Haupt, Pikel ml. in Plavšak. Na predlog g. pl. Haupta se je enoglasno sklenilo, vse občinske odbore celega hmeljskega okoliša naprositi, da naj tudi delujejo v zgoraj navedenem smislu.

Ko so voditelji klerikalnih hmeljarjev čitali to poročilo, so baje izdali parolo: Ker Zalcanci svari pred prodajo, sedaj ga pa nalašč prodajamo! Med predprodajalci se v istini nahajajo žalski, gotoveljski in senpeterski župnik in poslanec Trglav. Hmeljarsko društvo je sklep glavne skupščine natančno izvršilo — pa kaj pomaga; vse kar iz Zaleca pride, gre naravnost v koš! Ubogo ljudstvo je pa sedaj ob več kakor 1 1/2 milijona kron; kako bi si s tem denarjem pomagali nezavedni in zapeljani hmeljarji. 3. »Slov. Gospod« očita nadalje hmeljarskemu društvu, zakaj ni takoj kupilo in uničilo ves hmeljnik, v katerem se je prikazal bakreni palež. To pa je lahko povedano, pa težko izvedljivo. »Gospodarjeven« dopisniku ni znano, da so takrat, ko se je palež prvokrat zapazil na hmeljski rastlini, že bili okuženi sosednji hmeljniki, da si se bolezen na njih še ni videla. V uničenje več 1000 hmeljskih rastlin in drogov treba je tudi več 1000 K, s katerimi pa hmeljarsko društvo ne razpolaga. V zatiranje rdečega pajka je pa hmeljarsko društvo takoj ukrenilo vse, kar se le priporoča. Čudeže delati pa hmeljarsko društvo ne more.

4. Zadnja »Straža« se spominja tudi hmeljarske zadruge — naj hitreje ima našo »Hmeljarno« v mislih, katera je pa tako čvrst in neobhodno potreben zavod, da bi ga v ohranitev našega hmeljarstva morali takoj ustanoviti, ako bi ga še ne imeli. Kakor je ribi voda potrebna, tako je našemu hmeljarstvu potrebna »Hmeljarna«; prvo si brez drugega misliti ne moremo. Hmeljarna se tudi prav lepo razvija in je plačala svojim zadržnikom lani in tudi le-

LISTEK.

Finale.

Vilko Mazi.
(Dalje.)

Bila sta že zunaj vasi, ko se Pijavki zahočo, da bi šla skupno zapet podoknico Fani.

»Kaj te še vedno vrag moti! se je ljutil Strnad. »Pusti jo vendar, saj ti je povedala krčmarica vse. Mislim, da si jo razumel. Če si pameten, pojdiva dalje, če pa te vleče nazaj, brkljaj sam, meni se prav nič ne ljubi.«

Dolgo se je tako zibal Pijavka pred Strnadom, a ko je videl, da ga ni mogoče pridobiti za podoknico, se je odločil:

»Grem pa sam. Strnad, ti pa me počakaj; kmalu se vrnem.«

»Dobro, počakam te že, samo glej, da ne zamudiva vlaka.«

Pijavka se je izgubil v vas, Strnad je počasi stopal v noč. Toliko da je bil v polju, je že začul Pijavkin glas:

»Ljubca moja, kaj si st'čila, da ti druž'ga ljubiti greš...«

Bila je izredno mirna noč, brez najmanjšega vetriča, zato se je razločil jasno vsak glas. Na polje bi se bilo skoro slišalo šepetanje iz vasi,

tako akustično je bilo ozračje. Strnad se je bil vstavil ob grmu in se obrnil proti vasi, kjer je Pijavka izlival svoje srčne občutke v najneprijetnejše glasove. Ti glasovi se niso vezali v nikakršno harmonijo, ampak stopnjevali so se v čisto navadno poulično kričanje, kakršnega vprižore pijanci pred krčmo, kadar jih ostrji proti njihovi volji izžene v pozni uri na cesto.

Pijavka je moral biti v svoje razsajanje strašno zamaknjen, kajti vedno več patosa je bilo čuti v njegovih glasovih. Kričal je s tistimi občutki, kakršni polnijo pijanega zaljubljenca. Ko je dokričal prvo pesem, pričel je takoj drugo:

»Ti že spavaš, Fani moja, jaz ti želim sladko, lahko noč...«

Ob tem kričanju se je Strnad zunaj na polju vrlo zabaval. Čimbolj je tarnal in plakal Pijavka, tem več je bilo njegovo veselje. Smejale se je tako od srca, da se ni mogel vstaviti. Da bi ga bil čul Pijavka, težko da bi mu ne bil zameril.

Kar naenkrat se je začelo iz vasi divje pridušanje, nekje v temi so se jeli lomiti koli.

»Zdaj boš pa vraga videl!« je siknil Strnad resno in se potuhnil za grm.

»Saj se mi je skoro zdelo, da bo kaj takega,« je šepetal. »To je kaj prav, da me ni zlodej vrnil z njim. Oj, zlati Strnad, kako si bil ti pame-

»Ali cel več nisi menda — O, ti pijavka! pijavkasta, v kake skrbi si me bil že zavozlal. Da te je sam hudič nesel nazaj. Saj sem ti branil, pa bi me bil ubogal...«

»Nehaj že vendar, nehaj! Kaj se razburjaš, saj se ni svet porušil za to!« je ječjal Pijavka, ko se je blizal tovarišu.

»Kako pa je vendar bila ta komedija!« je vpraševal Strnad nestrpnost, ko sta se opotekala po kameniti poti, blizajoča se postajici. Pijanost se jima je že precej razblinila, ali besede in noge so se še vedno zapletale.

»Kako, hm? Pel sem ji kakor trubadur, resnično s srcem sem ji pel, tako da sem pričel sam jokati nad milino in živostjo svoje deklaracije.«

Strnad se je komaj vzdržal smeja ob tisti milini in živosti deklaracije.

»Pomisli,« je nadaljeval Pijavka, ob takim topljenju nežnih čustev bi moral kamen oživeti, dvigniti se mi v objem in poljub... Fani pa ni bilo od nikjer —

Strnad se je spet natihem zamejal »topljenju nežnih čustev.«

»Fani ni prišla, ni se odprlo njeno okene, niso se odprle duri. Prišli pa so tolovaji, razbojniki, hajduki. Koli so bili njih orožje in pridušanje njih bojni klic. S koli so prišli pobijati nečistočnega trubadurja.«

Tudi »nežnočutnemu trubadurju« se je zasmajal Strnad sam pri sebi, ali ves čas se ni oglasil, zato je Pijavka nemoteno tožil dalje.

»Ni bilo nje, da bi me rešila iz rok pogube, da bi z enim samim zapovedujočim glasom ukrotila divjo družalo. Prokleta ženska, prokleta pravim, prokleta, dokler je bo obsevalo solnce! Kaj mi je ostalo: ali poginiti, ali umakniti pete. V trenutku sem presodil, da ni vredna žrtve mojega življenja in se odločil se nisem dobro, že me je neslo iz vasi. Morda ni bežal s takimi skrbmi Napoleon od Berezine, kakoršne so drville mene tja v črno noč. Ah, to je bila še moja sreča, da je bilo tema. Spotaknil sem se bil in se nisem mogel pobrati. No, takrat sem se poslovil od življenja, ali vsaj od zdravih kosti. Tolovaji so bili že čisto za mano. Čulo se je živžganje kolov in ob tistem živžganju me je obdajala smrtna groza. Sreča v nesreči je bila, da nisem bežal po poti, ampak nekje po njivah. Ko sem se jasneje zavedal, sem čutil, da ležim med žitnim klasjem. Niti najmanjšega glasu ni bilo iz mene, vsega me je oropal strah. To je bila spet moja sreča, zdaj vem; kajti, ko bi se bil oglasil, ko bi bil recimo tebe klical na pomoč, zaklical bi bil lastno pogubo in kmetje bi me bili jutri ejazili v mrtvašnico kakor ubitega čuka. Razbojniki so me iskali, priver-

tos 5% dividendo. Hmeljarna stoji na toli krepkih nogah, da se ji »Strazinega« hujkanja ni treba bati. Pa saj sedijo v nadzorništvo navedene zadruge tudi klerikalni hmeljarji, kateri so polni hvale in priznanja povodom občinjskih zborov »Hmeljarne«.

Ker imamo sedaj v hmeljski seziji obilo pametnejšega posla, nego polemiko s klerikalnimi časopisi, zaključimo z današnjim člankom vso zadevo. Osebo razžaljeni Žalčani si bodo pa pred sodnijo poiskali potrebne zadoščenja.

Politična kronika.

V parlamentarnih krogih se govori, da je ogrska vlada pripravljena zopet pričeti pogajanja o mesnem vprašanju z avstrijsko vlado.

V ogrsko-hrvatskem državnem zboru se je včeraj govorilo edino-le o prepovedi kolportiranja »A nap«. V tajni seji je posl. Hollo ostro prijel vladno zaradi te prepovedi in izjavil, da opozicija ne bo toliko časa dopustila rednega zborovanja, dokler se ta atentat na svobodo časopisja ne popravi. Zbornica je bila tako slabo obiskana, da so normalno sejo zaradi nesklepnosti prekinili. Ko je bila seja čez pol ure otvorena, jo je moral predsednik zopet prekiniti, ker je bilo manj nego 40 poslancev navzočih. V javni seji je posl. Abraham interpelliral zaradi prej omenjene afere časopisa »A nap«. Odgovarjal mu je ministrski predsednik Khuen-Hedervary.

Bivši nemški vojni minister general pl. Einem je začel z orožjem rožljati in sicer na nekem banketu, ki so ga priredile veteranske zveze v Detmoldu. Spominjal se je vojne v tevoburskem gozdu in pa bojev, ki jih je vodila Pruska zoper Napoleona. Nadalje je rekel: Če hoče Nemčija tudi v bodoče zmagovati, tedaj mora imeti železno voljo, da zmagaja. To železno vojo ima Nemčija, kar sama prav dobro ve in kar tudi ves svet ve. Ta govor je imel pl. Einem že pred tedni, toda takrat se ni nihče zmenil za njega. Ker so pa veteranci hoteli na vsak način vzbuditi vsaj nekaj zanimanja, tedaj so izdali ta govor debelo tiskan, da postaršijo Francoze.

Črnogorsko ministrstvo je demisioniralo. Kralj Nikita je sprejel lemisloje ter znova imenoval Tomonovića za ministrskega predsednika. Notranji minister in finančni minister sta ostala, za vojnega ministra je bil pa imenovan Vukotić, za justičnega in naučnega ministra Dozić, za zunanjega ministra pa dosedanji poslanik v Skladu Gregović.

Perzijske vladne čete so zasedle pristanišča ob Kaspiškem morju in bivšega šaha na ta način popolnoma obkolile. Nekateri listi so poročali, da namerava turška vlada aktivno nastopiti proti prodiranju bivšega šaha Ali Mohameda. Turška vlada pa to dementira in izjavlja, da bo ostala popolnoma nevtralna. Prepričati hoče edinole, da bi kurdijska obmejna plemena podpirala pristaše Ali Mohameda.

Stajersko.

Odlikovanje. Cesar je podelil svetniku deželnega sodišča in pred-

jali se drug bolj od drugega in svetili z vžigalicami naokrog, da bi me zaslepi. Nekdo je bil prižgal vžigalico prav blizu klasja, kjer sem bil skrit. Že sem mislil vstati in kapitulirati, ali čudovito samozatajevanje me je odvračalo od tega pogubnega naklepa in me tiščalo k tlom. Bog ve, če se je kaj gibala kri v meni v tistih mučnih trenotkih. Nobenega utripa nisem čutil dotlej, dokler ni nekje surov glas dejal: »Ni ga, hudiča, ugreznil se je, ali kaj. Boga naj zahvali, da se nam je izognil. Fantje, pojdemo nazaj!« Tista surovina je bil moj rešilni angel. Verjemi, Strnad, ko bi ga poznal kdaj v življenju, priklonil bi se mu do tal in tri dni bi nama polnila natararica litre.

No, ko sem bil že čisto prepričan, da sem izven vse nevarnosti, tedaj sem se dvignil in rezal sem jo čez nje, toda še vedno zelo oprežno. Poti nisem našel nikjer, ampak kar v to smer sem jo pobiral, odkoder je prihajala svetloba s postaje. Morda bi se ne bila niti našla, da nisem zaslišal tvoje nevoljne kletve.

Tako so, vidiš, zares po sreči zdrave moje kosti in tudi v sreči ni boli, zakaj vse lepe misli o Fani sem izgnal iz njega takrat, ko so žvižgali koli in priduljali razbojniki. Prokleta copernika!

(Konec prihodnjaj.)

stojniku okr. sodišča v Laškem trgu Hubertu Wagnerju viteški križec Franc Jožefovega reda.

Iz Polsele nam pišejo: Tu se je obesil »pokojeni rudar Pavel Markovič. Ker ni nobenega pravega vzroka za samomor, se je reševalo gotovo zmešalo.

»Slov. pevsko društvo v Ljubotmeru« priredi 3. septembra t. l. v dvorani g. Kukoveca velik koncert s prijaznim sodelovanjem g. Franca Serajnika, učitelja v Središču ter umetnika na gooli, in g. Ferd. Herzoga, konzervatorista v Pragi. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Spored: 1. J. Ascher: »Toujours gai«, galop brillant; »četeročno« na klavirju. 2. Hr. Volarič: »Grajška hika«, mešani zbor. 3. F. S. Vilhar: »Slovo«, moški zbor z bariton-solo in s spremljevanjem klavirja. 4. E. Adamič: »Pri zibelci«, sopran - solo s spremljevanjem klavirja. 5. Wieniawski: »Faust fantazija« za gosli (g. Fr. Serajnik) s spremljevanjem klavirja. 6. St. Mokranjec: »Šopek srbskih narodnih pesmi«. (8) mešani zbor. 7. a) Schubert: »Ave Maria; b) J. Raff: »Kavatina«, violončelo (g. F. Herzog) s spremljevanjem klavirja. 8. J. pl. Zajc: »Pjesma slavulja«, četerogl. ženski zbor s spremljevanjem klavirja. 9. P. H. Sattner: »O nevihtu«, mešani zbor. 10. A. Dvorak: a) Na begu; b) Prstan, ženska dvošpeva s spremljevanjem klavirja. 11. Dr. A. Schwab: »Dobro jutro«, koncertni valček za mešani zbor s spremljevanjem klavirja. Vstopnina: Se-deži 1. 2. vrsta 1 K; 3. in 4. vrsta 80 vin.; 5. in 6. vrsta 60 vin.; ostali se-deži in galerija 40 vin., stojišča 20 v. K obilni udeležbi vabi odbor.

Drobne novice. Iz Maribora. Mestni šolski svet je naznanil ravnateljstvu meščanske šole za dečke, da se otvori z letošnjim šolskim letom na tem zavodu 4. razred. Sprejeti bodo lahko oni učenci, kateri so z dobrim uspehom dovršili tretji razred meščanske šole ali pa enako vreden razred na kateri drugi šoli. — Za-ba-v-n-i v-e-č-e-r prirede šentjurska narodna društva v nedeljo 27. avgusta pri Nendlu. Vstopnine ni. — Dopolnilne volitve za komisije glede pridobitinskega davka se vrše na Stajerskem od 28. avgusta do 30. septembra. — Poučni tečaj za uporabo sadja in zelenjave se vrši od 18. do 23. septembra na dež. vino- in sadjarski šoli v Mariboru. — U-m-o-r. 20. avgusta je pijančevalo več rudarjev in kmečkih fantov v Novakovi gostilni v St. Janžu pri Prožnu. Zvečer so se stepili. Pri tepežu je kmečki fant Lah svojega tovariša Pinterja večkrat z nožem v prsi sunil ter ga smrtno ranil. Pinter je še tisto noč v štorjanski tovarniški bolnišnici umrl. Laha so izročili orožniki celjskemu okrožnemu sodišču. — Kamenje so metali na dunajski popoldanski brzovlak nekateri dečki blizu trboveljske postaje. Nekateri kamni so padli celo v vozove, ne da bi koga ranili. Storišči so ušli.

Fram. Tukaj se je dne 18. t. m. obhajal dvojni jubilej. Po izvrstno uspeli cesarski slavnosti, je tukajšnji nadučitelj g. Franc Pirkmaier obhajal 25letnico svojega nadučiteljevanja v Framu. Č. g. župnik F. Muršič je v prekrasnem govoru orisal splošno delovanje g. nadučitelja v šoli in izven šole. G. Karel Černež pa njegove zasluge za občino in posojilnico. V imenu občine mu je v spomin izročil lepo palico s srebrnim držajem, v imenu posojilnice pa krasen zlat prstan z briljanti. Prelepo so se mu zahvaljevali in mu čestitali tudi nekateri učenci in učenci. Res malokateri učitelj je še našel pri svojih občanah toliko priznanja za svoje delovanje, kakor g. Pirkmaier. Framčani so tudi to pot pokazali, kako znajo ceniti svojega neumornoma delujočega g. nadučitelja. Tudi naše najiskrenejše čestitke.

Iz Sevnice. Malokdaj se žita po časopisih kaj o Sevnici, pa še tedaj nikdar kaj razveseljivega. Imamo tukaj nemško požarno brambo, ki se samo takrat sestane na vaje, kadar se jim obeta sodeček piva. Kadar pa nastopi pri kakem požaru, takrat je vse konfuzno — to je samo za Sevnico. Ako bi pa morala nastopiti v bližnji ali oddaljenejši okolici, se pa ti gospodje sploh ne upajo. Kake vzroke imajo, to vedo, oziroma ve samo gospod Max Kowatsch. Mogoče, da je ta delničar nemškega Neuheima slovenski okolici tako sovražjen ali kaj, ali se pa boji, da bi se s svojim nezmožnim moštvom blamirale. Dne 19. t. m. je bil velik požar v Mokronogu, ki je uničil 2/3 trga in množico gospodarskih poslopij. Škoda se ceni čez milijon kron. Prvi sejm, ki je prišel iz Mokronoga okrog 3., je naznanil ta požar v Sevnici in takoj je bilo mnogo takih, ki so hoteli na vsak način pobiti ponesrečencem na pomoč in so tudi takoj naznanili ta požar podnačelniku požarne brambe g. Kowatschu. Načelnika g. inženirja Smrekarja namreč ni bilo doma, ker je bil po opravih,

torej ne zadene njega nobena krivda. Ko se je g. Kowatschu naznanil požar, je rekel, da ni v Mokronogu vede in se torej ne more nič pomagati. Poudarjati se pa mora, da je bilo v Mokronogu vede dovolj tudi 15. in 10. brigaden in ne samo za Sevnico. Ne, ko so mu hoteli nekateri še nadalje prigovarjati, naj grede Mokronogu na pomoč, je isgnil nekam iz trga. Zalostno je to, da g. Kowatsch nima tega smisla, da bi, če se nahaja cel trg, to je okrog 80 hiš, v nevarnosti, šel s svojimi ognjegasci na pomoč, dasiravno je moštvo hotelo in je dal g. Markl svoje konje na razpolago. Sevnicanje so pač taki ljudje, da bi jim bilo zelo všeč, če bi jim drugi pomagali, kadar so v stiski, da bi pa sami priskočili komu na pomoč, tega pa ne poznajo, k večjemu bi se mu še rogali. Naj se torej postavijo naši ognjegasci na to stališče in naj si predstavljajo požar parne žage ali kopitne tovarne, ako bi sami kaj opravili. Jaz mislim nič. Pač pa bi se požar ob tej suhi razširil čez celo Smarje in mogoče tudi čez celotno Sevnico in kako bi bilo tedaj dobro, ko bi požarne brambe iz še tako oddaljenih krajev dosele na pomoč. Požarna bramba v Sevnici ni samo zato tukaj, da hodi na pogrebe v Celje, da hodi na nemško - nacionalne ognjegaške veselice na Laško in da tam heil vpijejo in druge neumnosti uganjajo, ampak zato je tukaj, da gasi požare, naj si bodo v Sevnici ali njeni bližji ali daljni okolici. Ali ste razumeli g. Kowatsch?

Koroško.

Suša. Tudi v Rovih je napravila suša, ki vlada že mnogo tednov, nepregledno škodo. Sicer se pripravljajo skoro vsak dan na dež, toda izdatnega dežja ne mara biti. Sadej odpa-da nezrelo z dreves, listje in trava vene in se suši. Ni čudno, da se cena za krmo viša. Pozno zasejana ajda je majhna in slaba, z repo ne bo nič, če ne pride kmalu izdaten dež. Brez dvoma bo leto zelo slabo leto, kakršno že dolgo ni bilo.

Stolp v Starem dvoru. Pri kapelici sv. Modesta v Starem dvoru imajo star stolp, ki je že opetovano grozil, da se podere. Stolpa pa niso hoteli popraviti dolgo vrsto let, dokler ljudje v sosesčini niso energično zahtevali popravila, ker so bili v vedni nevarnosti, da se jim podere stolp na glave. Končno so se morali v župnišču vendar udati in stari stolp je dobil nov podzidek. Toda kaj pomaga to, ko je sicer ostalo vse pri starem in so drugi deli stolpa še vedno tako poškodovani in neopopravljeni, kakor so bili prej. Novi podzidek bi le končno stari stolpič že držal, če bi le stari zidovje ne ležlo narazen. Popolnoma upravičena je bila tedaj pritožba nekaterih posestnikov sosedov, ki so zahtevali komisijonalni ogled. Ta ogled se je vršil v nedeljo ob 4. popoldan in pride druga komisija 24. t. m.

Požar v Goricah. V snočni številki smo poročali, da je izbruhnil požar v Goricah pri Sv. Mohorju. Strela je udarila v hišo posestnika p. d. Mešnjaka ter zažgala. Strela pa je ubila tudi posestnikovo mater, ki je bila 70 let stara. Mešnjaku so zgorlele tudi 3 telice in 7 prašičev. Požar je uničil vsega skupaj 37 poslopij in sicer 19 hiš in 18 gospodarskih poslopij. Škodo cenijo, kolikor jo morejo do sedaj pregledati na približno četrtilijona kron.

Primorsko.

Iz finančne službe. Davčna oskrbnika Peter Stabile in Henrik Ramot sta imenovana za višja davčna oskrbnika v službenem okrožju finančnega ravnateljstva v Trstu.

Toča v Bovec. Iz Bovec nam poročajo z dne 23. t. m. Kar nam ni uničila dolgotrajna suša, pobrala je danes toča, ki je padala 11 minut debela kakor orehi in lešniki. Vse je uničeno. Sadej in turšica, zadnja nada našega kmeta — vse je končano.

Nemške štimce se jeze. Zelo podučeno je sestavila Graška tetka vse one točke, ki jo najbolj bole. »Slovenska zadruga za zgradbo ljudskih stanovanj«. »Slovenska godba v Trstu«. »Slovenska umetniška razstava«. »Bojko proti lekarnarju v Barkovljah«, to so naslovi onih dopisov, katerih vsebina Nemce najbolj boli. In še eno »Ne prodajajte svojih dragocenih zemljišč v Žavljah tujcem!« tudi to štimcam ni prav. Pa si oglejmo, kaj je na vsem tem. Letalni teden v Žavljah je dokazal, da imajo odnotna zemljišča, ki so izvečine v rokah slovenskih kmetov, veliko vrednost, zato bi bilo naravno nespametno, če bi hoteli Slovenci dati to zemljo iz rok ter tako oškodovati sami sebe. Če bi že kdo hotel na vsak način prodati svoje posestvo, je gotovo boljše, da je kupi njegov sosed ali pa kak slovenski zavod. S tem so pač tudi spodkopana tla na-

rodnostnemu prepiru. — Da bi morali članovati Slovenci vedno le v laških ali nemških hišah, tudi ne stoji nikjer zapisa, ravno tako malo, kakor da bi se morali naslanjati na Garibaldijevi himni in na »Wacht am Rheine«, ki sta obe enako velezdajniški. Slovenska godba pa bo imela tudi uniformo »die jenen der Sokolen ähneln und bei manchen Gelegenheiten wie das rote Tuch auf den Stier wirken kann«. Prav res lepo spričevalo dajejo štimce Nemcem in Lahom, ko jih primerjajo same, česar mi nismo storili nikdar, — z biki. Če hočejo biti biki, mi jim ne bomo brnili, naj imajo to veselje, če se bodo pa hoteli pokazati kot biki bodo videli, da najde tudi bik svojega mojstra. — Umetniška razstava jim tudi ni prav. Pravijo, da so se obrnili Slovenci tudi na neslovenske umetnike, da pošljejo svoje umotvore, da na ta način omogočijo razstavo. To je popolnoma res in tudi pravilno, ker mislimo, da je umetnost vendar internacionalna in ima vsak narod tudi v umetnosti nekaj posebnosti. Noben pameten Slovenec ne bi zameri razstavljalec, če bi prinesli tudi kdaj sliko katerega nemškega ali holandskega ali italijanskega umetnika. Takih pa na tej razstavi ne bo, ker je razstava v prvi vrsti slovenska. Če bodo nemški umetniki hoteli razstaviti na slovenski razstavi, naj se le obrnejo na razstavni odbor. — Kar se nadalje tiče bojkota proti lekarnarju v Barkovljah, so se štimce tudi zlagale. Lekarnar je jasno dovolj povedal, da ne mara slovenskih odjemalcev, ker niti slovenskega napisa ni napravil nad vhodom v svojo lekarno. — Končno pa posamejno štimce še poročilo glede Tržica v »Piccolu«. »Italijansko prebivalstvo je zaradi naraščanja Slovenstva v Tržiču zelo vznemirjeno.« pravijo štimce in nadaljujejo dobesedno nemoteno hujskajoče k bojkotu: »Zupanstvo se je obrnilo z okrožnico na vsa v Tržiču bivajoče industrijska podjetja s prošnjo, da naj dajo prednost pod sicer enakimi pogoji domačinom. Večina podjetij je to baže že obljubila.« Domačini v Tržiču so sicer tudi Slovenci, in najbrže so Slovenci celo v prvi vrsti domačini, vendar teh štimce niso mislili, marveč neodrešene Italijane in regnikole. — Kaj bi te štimce vse rade imele. »Dajte nam laške in nemške napise! Pokupite nam naša zemljišča za slepo ceno! Zagodite nam Garibaldijevo himno in »Wacht am Rhein!« Potem bomo srečni, blaženi! Tako bi jim bilo prav.

Stavka tramvajskih uslužbenec. Tramvajski uslužbenec v Trstu še vedno stavkajo. Iz Gorice so dobili stankujoči brzojavno izraz simpatije ondodnih tramvajskih uslužbenec. Ravnateljstvo bo najbrže s tujimi uslužbenci vzdržalo nekaj vozov na progi Bošket - Škedenj v prometu. Nekateri trgovci, zlasti pa nemški, hočejo odgovoriti na stavko s tem, da ne bodo dajali več napitnin. Če se plača pošteno uredi, napitnin tudi treba ni. Popoldan so vozili uradniki in inženirji, kar je izzvalo veliko nevoljo. Pred remizo so metali delavci kamenje proti vozovcem. Tri uslužbenec so zaprli. Mogoče je, da pride do generalne stavke. Danes imajo zastopniki vseh delavskih organizacij sestanek.

Trina bolezen na Goriškem. V Furlaniji se je pokazala na trtah nova, do sedaj še neznana gliva, ki v kratkem uniči trte. Že napravljena škoda je zelo velika.

Kolera. Sanitetni departement c. kr. pomorskega urada je izdal komunik, v katerem razglasa, da je umrl 9letni Marin Belicchi, ki so ga pripeljali na italijanskem trabaklu »Mimo« v pomorski lazaret pri sv. Bartolomeju, za pravo kolero. V Pulju umrl mizar Moechiut, o katerem so sumili, a je bil holan za kolero je umrl v resnici za posledicami griže. Kakor poročajo iz Zagreba je zbolela v terek zvečer v Sušaku neka žena z znaki kolere. Tudi v Vrvi v Vražinskem komitatu je zbolela neka kmetica in njena nečakinja, ter sumijo, da sta obe zboleli za kolero, vsled česar so ju izolirali. Pravijo, da so zanesli kolero delavci iz Italije.

Nesreča ali zločin. Včeraj po noči je našel neki redar ob zidu pod ulico Molin a vento človeka v mlaki krvi, med tem, ko na njem ni bilo opaziti nobene druge poškodbe. Zdravnik je konstatiral, da je umrl za krvnim ulivom ali pa vsled notranjih poškodb, ki jih je dobil, ko ga je nekdo pahnul čez zid. Mrtvi je 23letni brivec Pavel Miniutti, ki je imel svojo brivnico na oglu ulice Molina a vento in ulice del Rivo. Ali je umrl vsled bolezni ali vsled nesreče ali pa če se je zgodil zločin, še ni dognano.

Obrotno nadzorništvo v Trstu se je preselilo včeraj v ulico del Molino piccolo št. 7.

Dnevne vesti.

+ Ne morejo zatajiti svojih nagnenj! V ponedeljek smo priobčili članek o razmerju med Avstro - Ogrsko in Italijo, v katerem smo dokazali, da je v eminentno slovensko - narodnem interesu, da se odnosi med našo državo in Italijo kolikor mogoče ublažijo in se s tem prepreči možnost, da bi prišlo med Avstrijo in sosedno laško kraljevino do vojne, kar bi bilo za nas Slovence v narodnem in gospodarskem oziru največja nesreča. V uvodniku smo obenem naglašali, da je zočinec na slovenskih narodnih interesih in izdajalec svojega naroda tisti Slovenec, ki ščuje in hujša na to, da bi se vnela krvava vojna med avstrijsko in laško državo. Vse to, kar smo navedli v članku »Avstrija, Italija in Slovenci« je objektivna resnica, a vendar so klerikalci v »Slovenec« pod vtiskom tega članka zasikali kakor gad, kadar se mu stopi na rep. Seveda, ker so se čutili prizadete. Saj je javna tajnost, da si klerikalci ničesar bolj ne žele, kakor da bi prišlo do krvavega boja med našim cesarstvom in sosedno kraljevino. Da jih pri tem ne vodijo narodni interesi, je jasno. Poznamo klerikalce do dobra, zato tudi vemo, v katerem grmu tiči pri njih zajec. Zelja vseh pobožnih njihovih želj je, da bi se zopet oživotvorila stara srednjeveška papeževa država. To pa se jim zdi mogoče samo, ako izbruhne vojna med Avstrijo in Italijo in ako v tej vojni potleže prva zadnja. V tem slučaju, tako računajo klerikalci, bi bilo mogoče, da se vzpričo znanih avstrijskih razmer zopet ustanovi zloglasna cerkvena država. Da v tej vojni lahko Slovence vrag vzame, to jim je seveda postarska stvar, samo da zagospoduje v Rimu zopet papež. Razume se, da klerikalci teh tajnih naklepov nečejo priznati, marveč jih skušajo kolikor mogoče prikriti. Prikrivati pa jih skušajo s tem, da denuncirajo prav po barabsko naprednjake ter jih sumničijo po stari svoji navadi protiavtstrijskih teženj. Takole pišejo v »Slovenec«: »Infamno je prav posebno, če se prestolonaslednik dolži, da dela na vojsko med Avstrijo in Italijo, kakor je to trdil »Narod« v svojem konfisciranem članku... Ali bi »Narod« morebiti rad, da bi postal Trst, Istra, Goriška in morebiti še del Kranjske last laškega kraljestva? Za časa aneksijske krize je »Narod« tako pisal, da bi se dalo kmalu sklepati, da želi, da postanejo slovenske dežele del Srbije, da bi pa zdaj privoščil slovensko pokrajino laškemu regnu, tega skoraj ne verjamemo, čeprav je »Narod« vedno nekam navdušen za Garibaldi, Mazzinije in podobne bratce. — Na takšne infamije in nesramne denunciacije se navadno ne odgovarja, da pa mi odgovarjamo, storimo to samo zategadelj, da pred javnostjo pribijemo nebotično zlobnost, pokvarjenost in lopovščino kršćansko-katoliške gospode okrog »Slovenca«. Naš odgovor bo kratak in se bo omejil samo na suho konstatiranje, eva go: Članek, ki je bil pretleko soboto konfisciran v našem listu, ni bil napisan v naši redakciji, marveč v redakciji »Berliner Tagblatt«. Mi smo dotični članek samo ponatisnili, kar je razvidno iz članka samega. Vsled tega je popolnoma nemogoče, da bi »Narod« v dotičnem članku, kakor zlobno in tendenciozno piše »Slovenec«, »dolžil« prestolonaslednika, da dela na vojsko med Avstrijo in Italijo.« Da »Slovenca« še bolj označimo, konstatujemo, da se tudi v članku »Berliner Tagblatt« niti z besedico ne podtika prestolonasledniku, da dela na vojsko med Avstrijo in Italijo. Kdor se hoče o tem prepričati, naj prečita pravkar došlo »Sočas«, ki ni konfiscirana in ki je na razpolago v vsaki kavarni in gostilni. Je pač staro klerikalno načelo: »Calumniare audeat, semper aliquid haeret!« Kar pa se tiče prozornega podtika nja klerikalnih propalce glede »slovenskih dežel, ki naj postanejo del Srbije«, ne odgovarjamo nič, čisto nič, kličemo samo klerikalnim Nastičevcem Greuterjev — feji!

+ Poslanec dr. Matko Laginja, ki je največ pripomogel k temu, da so istrski državni poslanci zapustili svoje prejšnje dolgoletne tovariše v »Zvezi južnih Slovanov« ter uskočili v Dr. Susterschev tabor, se mudi te dni v Ljubljani. Ali je prišel semkaj po privatnih poslih ali morda v kakšni politični misli, nam ni znano.

+ »Kako so slovenski Sokoli v Zagrebu reprezentirali.« Včerajšnji »Slovenec« pripoveduje, da so so Slovenci Sokoli pri routu zagrebških gospa razjezili, ker so dame prav prijazno govorile z gospodi pri mizi, zraven katere so sedeli slovenski Sokoli, teh pa niso ogovorile ampak šle kar mimo njih. Zakrivala, šli na postajo in se odpeljali, tako da drugi

dan ni bilo nobenega vabljenega Slovence na banketu župana. Razume se samo po sebi, da je to bajka. Dejstvo pa je, da so bili Slovenci na routu zagrebških gospa izredno ljubljeno sprejeti. Pri njih mizi jim je bilo vse izmed rout prirejajo-ših dam v prijetno in zabavno druž-bo, tako da se Slovincem ni bilo tre- ba prav nič jeziti radi večje pozor- nosti dam proti drugim gostom pri — sosednjih mizah ali celo — kar odpeljati se v Ljubljano! Pri banke- tu županovnem je bilo več vabljenih Slovencev, ki jim je g. župan Holjac posvečeval izredno ljubljeno pozor- nost. Na njegov pozdravni govor je v imenu slovenskih Sokolov odgo- voril br. Josip Smertnik kot podsta- rosta Slovenske sokolske zveze ter je bila njegova zdravica od vseh navzo- čnih prav prisrčno sprejeta.

— **Hrvaški ban dr. Nikola Tomašić** v Ljubljani. Danes zjutraj ob 5. se je pripeljal v Ljubljano hrvaški ban dr. Nikola Tomašić. Salonski voz, v katerem je bil ban, so na izrecno željo dali na mrtev tir, da je ban mogel ostati v vagonu do 8. Skrivnost- ni prihod banov v Ljubljano gotovo ni brez pomena in ni izključeno, da bi ban ne imel tu kakšen političen se- stanek. Na drugem mestu smo že za- beležili, da se mudi v Ljubljani tudi istrski državni poslanec dr. Matko Laginja iz Pulja, s tem pa seveda ne trdimo, da bi moral imeti z banom sestanek prav dr. Laginja.

— **Sokolni čuki**, Zadrski »Na- rodni List« piše: »Sokolska organi- zacija je silno na poti klerikalcem, zato so jeli snovati neka svoja dru- štva, ki jih nazivajo »Orle«. Glavni organ slovenske klerikalne stranke »Slovenec« poziva na uvodnem me- stu z javnim apelom tudi Hrvat- e, naj snujejo društva »Orle«. In tu poziv priobčuje ravno po sijajno uspelem sokolskem zletu v Zagrebu! Tudi splitski »Dan«, ki se niti z eno besedo ne spominja zleta v Zagrebu, zagovarja, da bi se tudi pri nas uvedli »Orle«. In tako nas bodo klerikali poleg Šusteršiča in njegove politike osrečili še s svojimi — orli! Samo da ljudje pravijo, da to niso nobeni orli, marveč — čuki.«

— **Kranjska hranilnica** v Ljubljani. Vsako leto ob tem času čitamo v nemških časopisih, da Kranjska hranilnica v Ljubljani razpisuje ustanove za pouk na tukajšnji Ma- hrovci trgovski šoli. To je vse lepo, da skrbi, da se mladi ljudje izobrazijo za trgovino. Ali čujte dalje, kdor ho- če dobiti ustanovo, mora biti »deut- scher Nationalität« (nemške nardo- nosti). Noben Slovenec torej ne mo- re dobiti ustanove. Tako postopa ti- sta Kranjska hranilnica v Ljubljani, v katero sami naši kmetje denar no- sijo, to je z našim denarjem se po- pirajo le Nemci.

— **Naš rojak Božidar Matveje- vič** Štifter, carski šolski nadzornik v Kaluzi na Ruskem, je nam poslal iz Pjatigorska na Kavkazu, kjer je zivel in nesrečno končal tek svojega življenja, veliki ruski pesnik Lermont- ov, v spomin svež list s kostanja, ki ga je svoječasnó vsadil in negoval pesnik. Za to nežno pozornost se go- spodu profesorju iskreno zahvalju- jemo.

— **Delavci in uslužbenci, varnj- te se!** Po Ljubljani in deželi hodijo agentje, ki vabijo delavce in usluž- bence v Nemčijo. Obljubljajo jim zlate gradove in brezplačno vožnjo v Nemčijo. Svarimo naše ljudi prav resno pred temi ljudmi. Kdor se jim bo dal ujeti, bo se kesal vse življe- nje, ker so vse obljube onih brez- vestnih agentov samo prazne obljube in drugega nič. Delavci, ki se jim bodo dali zapeljati, se bodo sami se- be zaslužili in bodo vrhu tega še morali drago plačati potovalne stro- ške. Torej delavci, pozor!

— **Pozor pred slepariji!** Po Ljubljani se potika neki židovski agent tvrdke H. Löwy z Dunaja X.X. Wolfsgasse Nr. 12 ter nagovarja ljudi, naj si dajo napraviti emaljirane slike v brožah, kravatnih iglah in obeskih pri imenovanju tvrdki. Pravi, da stane to samo 4 K. Kdor mu gre na lim in mu plača 4 K. do- bi z Dunaja dotično stvar, ki pa je seveda popolnoma ničvredna, a mo- ra plačati še 5 K. povzjetja. Stvar, ki ni vredna niti 2 K. ga torej stane 10 kron! Svarimo občinstvo pred dotičnim agentom, posebno pa pred naročili.

— **Glas z Barja.** Mi Barjani smo glede pomanjkanja vode v zelo veli- ki potrebi. Ravno sedaj je taka suša, da niti žabnice nimamo. Vsi jarki so suhi, po vodo hodimo po pol ure da- leč. Ker se bo sedaj napeljal vodovod do nove Jesihove hiše na Dolenjski cesti, bi ne stalo več mnogo, ako bi se vodovod podaljšal po Šolski cesti, kjer naj bi se napravil kak občinski vodnjak, da bi tako ustrezal na dobri pitni vodi vsem posestnikom. Ako bi sedaj nastala epidemična bolezen, recimo kolera, bi Barjani morali pr- vi umreti zaradi primanjkanja do- bre pitne vode. Jako umestno bi bilo tudi, da bi se napravil vodovod na Lžanski cesti do šole. Po zimi smo pa

tudi reveži. Jarki so zamrznjeni. Vo- do dobimo le, ako stopimo sneg ali pa, ako sekamo led po jarkih!

— **Barjani.** Otrok v svinjskem kotlu. Iz Le- skovca pri Višnji gori. 18. t. m. je kuhala Tereza Grčman v kotlu za prešiče. Njen 3letni sinček Anton jo je prosil, da naj ga dene na pokrov od kotla. Deske so se pa razmaknile, otrok je padel v kotel in se opekkel tako, da je drugi dan v grozno bole- činah umrl.

— **Umrli je v torek zjutraj** na Bre- gu pri Litiji nagel smrti vsled kapi Ivan Ponebek po domače Selan, po- sestnik in usnjari. Zapustil je vdovo in obilo otrok. Njegova prva žena je bila Litijanka Kobilarjeva Julia, te- ta našega novega župana Jurčeta.

— **Konjski tatovi.** V Babjem Dolu pri Kranju so se pojavili zadnji te- den konjski tatovi in ukradli trem posestnikom konje. Tatovi so gnali konje proti Koroškemu.

— **Nezgoda.** Ko je večeraj popoldne obiral posestnik Ivan Vrtačnik v Št. Jurju pod Kumom hrške, je padel z drevesa ter si zlomil levo nogo. Pripeljali so ga v deželno bolnišnico.

— **Nesreča pri vožnji.** Iz Starega trga pri Ložu nam pišejo: Grozna nesreča je zadela v torek, 22. t. m. rodbino Sterletovo iz Podložja. Ko je njen 33letni gospodar Franc peljal omenjenega dne težak voz zaganje na Rakek, je hotela nesreča, da se je ravno v klanec nad Ložom zlomil pri enem volu jarem. Ker pa drugi vol sam ni bil toliko močan, da bi voz, ki je začel nazaj drčati, pridržal, je hotel omenjeni Franc Sterle- vo hitro zavreti, toda bilo je prepoz- no. Voz je zavil na stran, se nagnil in prevrnil na nesrečnega voznika Franc Sterleta. Vsa teža voza je pa- dila nanj in ga popolnoma zmečkala. Par hipov je imel še toliko moči, da je klical na pomoč, komaj pa da so ga potegnili izpod voza, je izdihnil.

— **Nekaj rimskih izkopanin** v lož- ko-starotški dolini. Bogata je naša dežela raznih izkopanin, rimskih, ka- kor tudi prazgodovinskih. Vsak čas se sliši, da izkopljejo kje kake stari- ne. Sicer ni čuda, saj to, koder se zdaj bori slovensko ljudstvo za svoj obstanek, to so se borili in vojsko- vali pred tisočletji Rimljani v svo- jem izobilju. In da Rimljani niso iz- ginili brez sledov iz slovenskih kra-jev, to nam izpričujejo izkopanine. — Dodaj se je slišalo o izkopani- nah že skoro iz vseh slovenskih kra-jev, samo iz naše napol pozabljene ložke doline je bilo vse tiho, akorav- no smelo trdim, da mora biti ravno ložka dolina ena najbogatejših na rimskih starinah. Saj je bila vendar tu nad Starim trgov na Ulaki slav- noznana rimska naselbina Metullum. Toda kdo se bo brigal zdaj za Metul- lum, ki je razvalina in kjer se sonči- jo le še gadi in modrasi. Tudi sicer se morajo biti v ložki dolini kake rimski dokumenti, seveda v zemlji. To izpričujejo tudi dejstva. Ko so namreč 21. t. m. kopali za funda- ment mlina pri žagi g. Andr. Pater- nosta nad Danami, oziroma tik nad izlivom Obrha v jamo Golobino, so prišli do raznih starih loncev, ki so pa iz nepredvidnosti pri kopanju vse ubili. Lonci so bili vsi prazni, ali na- polnjeni s prstjo. Dalje so izkopali dve lepi zapestnici, ki sta ležali v zemlji kak centimeter vsakebe po- koncu, kakor od strohnele roke. Ko- sti ali orodja se ni našlo. Domneva se, da je moralo biti na mestu staro rimsko pokopališče.

— **Nevihite.** Predvečerašnjem zve- čer je bila nevihta in velik naliv v Ložu, Sodražici in Kočevju. Po de- vetih zvečer se je nevihta zavlekla proti Novemu mestu in Krškemu.

— **Uboj.** V neki gostilni v Lanco- vem je neki Janez Dežman v prepri- ru napadel 19 let starega tovarni- kega delavca Janeza Cegleja iz Rib- nega s sekuro in ga udaril po glavi. Zadal mu je smrtonosno rano. Cegleja so prepeljali v deželno bol- nišnico v Ljubljano, kjer je dan na to umrl.

— **Nezgode.** Pri posestniku Vinku Janu v Sp. Gorjah zaposlenega hlapca Jakoba Gogola je pri krulje- nju sunil konj v obraz, da mu je zdobil nosno kost. — V kamnolomu v Zagorju je te dni vagon zmečkel delaven Alojziju Potušku obe nogi in ga težko poškodoval. — Pri Jože- fu Turku v Ljubljani zaposleni hla- pec Matevž Golob je pred dnevi vo- zil les. Na Karlovski cesti se je voz zvrnil in hlapec je zadobil težke no- tranje poškodbe.

— **Neznano utopljeno** ko večeraj potegnili iz Save v Kresnicah. Že- nška je videti iz boljših slojev in je črno oblečena. Tрупlo so prenesli v mrtvašnico v Verniku.

— **Ravnateljstvo hrvaškega narod- nega gledališča** v Zagrebu nas pro- si, da popravimo podatke v notici »Za slovensko gledališče« v toliko, da je predprošla sezona 1909/10 hr- vaškega narodnega gledališča do- nesla 16.000 K dobička, dočim so v prošli sezoni 1910/11 dohodki pokri- li stroške.

— **V Krapinske Toplice** je dospel na zdravljenje sekijski šef v mini- strstvu in cesarski tajni svetnik Marko Okruglić z Dunaja.

— **Obvestilo.** Banka P. V. Rovnia- nek v New Yorku in Pittsburghu je prišla početkom tekočega leta v kon- kurs. Vsi oni, ki imajo od te banke še kaj terjati, naj se obrnejo direk- to na k. kr. konzularni urad v New York, oziroma Pittsburgh.

— **V kinematografu »Ideal«** je ju- tri zvečer »Večer smeha«. Začetek poslednje predstave je točno ob pol 9.

— **Več sto parov** so prignali s Hrvaškega na tukajšnji trg. Purani so že precej veliki in obetajo pri do- bri in obilni hrani izbornu pečenko. Tudi cena ni ravno pretirana, ker jih plačujejo po 3 do 4 krone. Naki posestnik na Sv. Petra cesti jih je kupil kar 60 skupaj.

— **S ceste.** Večera popoldne je pri- peljal s kolesom po Františkanskem mostu neki kolesar in podrl na tla 6letnega Adolfa Sveteta. Pri padcu se je deček nad desnim očesom teles- no poškodoval.

— **Kolo ukraden** je bilo mizar- sku pomočniku Antonu Severju iz ne- ke veče pred Skofijo. Kolo je prost- ga teka »Preciosa« in je vredno 160 kron.

— **Hudoben deček.** V Latterman- novem drevoredu je pri cirkusu »Variete« večera popoldne neki de- ček razrezal plahoto. Pri dejanju ga je zasačil stražnik in ga pozval s saboj.

— **Izgubljeno in najdeno.** Trgovski vajenec Stanislav Gorjau je izgubil tulo uro z kratko verzičico, vredno 50 kron. — Delavca Jožefa Koren je iz- gubila srebrno zapestnico. — Mest- ni delavec Anton Avšič je našel šči- palnik.

— **Zamenjano kolo.** Pri sokolski slavnosti v Domžalah, dne 6. t. m. je bilo g. Francu Bogataju iz Železni- kov v gostilni g. Fr. Kuharja sprav- ljeno, dobro ohranjeno kolo »Au- stria« št. 17421 s prostim tekom za- menjano z nekim starim, manjvred- nim kolesom. Dotičnik naj zamenja- no kolo vrne lastniku.

Narodna obramba.

— **Ciril-Metodova podružnica** v Ra- dečah ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 27. avgusta popoldne ob pol 5. v gostilni Franca Hmelja z obi-čajnim sporedom.

— **Izpraznjena je služba II. vrtna- rice** na otroškem vrtnu družbe sv. Ci- rila in Metoda v Hrastniku. Plača letnih 600 K in 200 K draginske do- klade. Prošnje je vpslati takoj vod- stvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **»Stribarži«** pri občinskih volitvah v Št. Janžu so zaslužili 10 K in jih Ciril - Metodovi družbi odstopili. — Hvala!

— **V Predgradu v Poljanah** se je ustanovila zadnja nedeljo vkljub nasprotovanju od običajne strani podružnica D. C. M. za Stari trg. Predgrad in okol. Zborovanje je bi- lo pri znanem rodoljubu Petru Ma- jerlu. Govoril je potovalni učitelj Ante Beg. V odbor so bili izvoljeni: Peter Majerle, predsednik; Jos. Osterman, trg. v Deskovih vasi, taj- nik; Iv. Lenasi, dacar, blagajnik; gđc. Netika Rakovec, učiteljica v Radencih, blagajničarka. Odborniki: Peter Panjar, župan; Marko Majer- le, Anton Pribilič, Iv. Šmalcel, Pe- ter Pribilič in ga. Kata Majerle. Preglednika računov: Iv. Koce, trg. in Milo Majerle iz Jelenje vasi. No- va podružnica že šteje nad 40 članov, a novi odbor nam jamči, da se bo to število še lepo pomnožilo.

Društvena naznanila.

— **Za veliko ljudsko veselico** v Kne- žaku, ki jo priredi prostovoljno ga- silno društvo v nedeljo, dne 27. av- gusta popoldne je v vsej okolici veli- ko zanimanja. Iz posebne prijaznosti bodega sodelovala Sokola iz Ilir. Bi- strice in iz Št. Petra. Sosedna gasil- na društva se udeležijo prireditve kor- porativno. Svirala bo polnoštevilna izvrstna »Sokolska godba« iz Hrpelj. Petje bo izvajal veliki moški zbor, sestoječ iz poznanih izbornih pev- cev naše okolice. Upamo torej, da bo tudi slavno občinstvo upoštevalo na- še prizadevanje in nas počastilo z mnogobrojnimi posetom. Pripomni se, da bo dobro poskrbljeno za lačne in žejne, za kadilce in kavopivce, za plesalce i. dr.

Razne stvari.

— **Amerikanski dvojec** med žen- skami. 18letna Mara Todesca in 21- letna Vita Moraun sta se potegovali že nekaj časa za naklonjenost neke- ga mladega moškega. Ker se nista mogli pobotati, sta sklenile ameri- kanski dvojec. Vita Moraun je po- tegnila črno kroglo, ki pomeni smrt in se je ustrelila v torek s tremi stre- li v prsi. Krogle pa so obtelele med rebri in upajo zdravniki, da ji ohr-

nijo življenje. Kaj, ko bi se sedaj obr- nilo v dobro rešeni samomorilki?

— **Afera Seitz.** Večera so zapri- tudi mater Helene Seitz, ker je na sumu, da je vedela za goljufije svoje hčerke. Seitz in Sept sta si napravila naravnost zadrugo za goljufije. Vsak je prispeval 1000 K. Nabavila sta si tudi štampiljo nekega notarja v Kladnem. Večera pa so zaprli tudi jurističnega svetovalca goljufive Seitz - Sept, nekega 30letnega jurista Otona Salvetterja.

— **Rešeni inženir Richter.** »Lo- kalanzeiger« poroča, da so četaši iz- pustili Richterja brez odkupnine. Se- daj je Richter v Elanosi. Njegovi so- rodniki v Jeni tem vestem ne veruje- jo, ker se je v zadnjem času toliko pi- salo o njem, kar se je pozneje izka- zalo kot neresnično.

— **Kolera.** V Carigradu je zbolelo v torek 55 oseb za kolero, umrlo pa 15 oseb ter od prej zbolelih še 13. V Skoplju je zbolelo 5 oseb, umrle pa so 3. V Peču so umrle 4 osebe za ko- lero. V Valoni je 17 novih slučajev, med njimi je imelo 8 smrtni izid.

— **Dreadnoughti** potrebujejo ogromne množice premoga. Franco- ske ladje tega tipa, Panton, Condor- cet in Waldeck - Rousseau potrebu- jejo za 24 ur pri hitrosti 17 vozlov v eni uri 400 ton premoga v vrednosti 12.000 frankov; cela divizija pa po- trebuje 1200 ton v vrednosti 36.000 frankov. Pač drag šport!

— **Vreme.** Skoro po celi Svici so hneli večeraj in predvečerašnjim ve- like nevihte, ponekod tudi točo. Tele- fonska zveza med Nemčijo in Franco- sko je pretrgana. — V Zgornji Lom- bardiji, zlasti pa v provinci Brescia, se je utrgal oblak. Nevihta je uničila terme v Casaleggiu, električno cen- tralo železnice Portezza - Menaggio, železniški most pri Chiaveniji ter vse telefonske in brzojavne proge. Voda je vdrila na pokopališče v Talamoni, odkrila grobove ter odnesla mrljice v Aldo. Sedem ljudi je utonilo. V Val- bronnu na Francoskem je udarila strela v stožnjak vojakov, ki so se ravno vadili in ubila 5 vojakov, več drugih pa lahko in težko ranila.

— **Ukradena Monna Lisa.** Polici- ja je mnenja, da je izvršil tatvino ne- ki človek, ki se je vtihotopil kot če- stilec. V Parizu se boje, da pojde Le- onardova slika v neko galerijo v Ameriki. Neki čuvaj je izpovedal, da je videl že tri dni nekega mladega človeka, očitno nekega Nemca, ki je ogledoval sliko, sicer pa je napra- vil na njega vtisk, da je bil zmešan. Opisal je tudi tega človeka, ki ga pa do sedaj še niso mogli najti. Kako da- leč gre fantazija, je razvideti iz tega, da je policija izvršila v več uredni- štvih hišno preiskavo, to pa samo za- radi tega, ker konservator v Luvru ni bil v dobrih stikih s časopisi. Sum- ljivo se je zdelo policiji tudi, da sta znana žurnalista Maks in Aleks Fi- scher opisala pred par tedni tatvino te slike. Slika je slikana na les in za- to je še bolj zagonetno, kako je bilo mogoče, da se tako brez sledu izgini- la. Vrednost slike cenijo na 5 milio- nov frankov. »Petit Parisien« pravi, da je najbrže ameriški milijardar Pierpont Morgan naročil to tatvino.

— **Stavke na Angleškem.** Komite angleških židov je podzvel korake, da se pritožijo v notranjem minist- rstvu proti izsgredom na deželi. Voja- škí oddelki so odšli v ogrožene kra- je. V londonskem židovskem mest- nem delu je četrtina vseh prodajalen izropana. V Tredegarju so izgrezniki oropali vse židovske trgovine. Na sto in sto židov je zbežalo iz mesta.

Telefonska in brzojavna poročila.

Češko - nemška sprava.

— **Praga.** 24. avgusta. Povodom bi- vanja češkega namestnika kneza Thuna, bo imel ta konferenco tudi z ministrskim predsednikom baronom Gautschem. Kljub vsem tem vestem pa še ni gotovo, ali bo prišel namest- nik res v Ischl ali ne. Gotovo pa je, da si obeta baron Gautsch od pogo- vora z namestnikom mnogo uspeha. Svetla točka v vprašanju češko-nem- ške sprave je, da sta se obe skupini veleposestva izrekli za spravo, ki jo zahteva zlasti obupni položaj dežel- nih financ in beda učiteljstva.

Goljufivi pater.

— **Steyer.** 24. avgusta. Zaradi veli- kih goljufij so zaprli tu patra Fri- scha. Ogoljufal je delavsko društvo za 300.000 K. Škof v Lincu je podpi- zal za sanacijo 30.000 K. Ogoljufani so sami takozvani mali ljudje.

Konkurz.

— **Pulj.** 24. avgusta. Tvrdba Fröh- lich in Löbel je prišla v konkurz. — Družabnika Fröhlicha so zaprli. Pa- siva znašajo 180.000 K.

Kolera na Reki.

— **Reka.** 24. avgusta. V bolnišnico za kužne bolesi so večera pripeljali vojaka Jelačićevega polka Simonči- ča. V bolnišnici so še štirje vojaki istega polka. Če so oboleli na azijski kolero, se že ne ve, ker še ni končana

bakteriološka preiskava. V Dragi je umrl na kolero po enodnevnem bole- hanju Martin Margan. Bakteriološka preiskava dejektiv Ljubice Čargonja na Sušaku je dognala, da je dekle obolelo na azijski kolero.

Kolera.

— **Gradeec.** 24. avgusta. Sanitetni departement tukajšnjega namestni- štva je dobil iz Varaždina brzojavno obvestilo, da je izbruhnila v obmejni občini Križovljani, ki pa še ne leži na Stajerskem, prava azijska kolera.

— **Carigrad.** 24. avgusta. Tu je zbo- lelo večera za kolero 27 oseb, umrlo pa 9 oseb.

Hmelj.

— **Norimberg.** 24. avgusta. Dovoz 200. Kupčija mirna, cene slabe.

— **Zatec.** 24. avgusta. Zateški hmelj 400/40. Povpraševanje po tujem zelo majhno. Tendence motna.

Inženir Richter.

— **Solun.** 24. avgusta. Tu so večera pričakovali inženirja Richterja. Nje- gova oprostitev pa se je zavlekla, ker turško vojaštvo ni prenehalo zasledo- vati četašev. Četaši so dobili 4000 turških funtov ter so ponoči izpustili Richterja v Ellassoni.

Demisija Rifaat paše.

— **Carigrad.** 24. avgusta. Zunanji minister Rifaat paša je podal svojo demisijo. Njegovo imenovanje za po- slanika v Parizu se izvrši že jutri.

Francosko - nemška pogajanja.

— **Pariz.** 24. avgusta. Cambon bo nadaljeval svoja pogajanja s Kin- derlen-Wächterjem v sredo ali v če- rtek. Nasproti nekaterim tendenci- joznim poročilom je treba poudarja- ti, da ni prišlo med ministri in posla- niki, ki so se udeležili posvetovanj, do nikakih diferenc, marveč da so se popolnoma sporazumeli.

— **Pariz.** 24. avgusta. V nekem po- ročilu o francoski mornarici poudar- ja francoski mornariški minister, da je padla francoska mornarica v za- dnjem času od druge stopnje na četr- to ter opravičuje francoske morna- riške zahteve s tem, da se ni prišel čas, ko bi moglo mirovno razsodišče v Haagu rešiti sporna vprašanja med državami.

Ukradeni Leonardo.

— **Pariz.** 24. avgusta. Razburjenje zaradi tatvine Leonardove slike se še ni poleglo. List »La illustration« bo v prihodnji številki razpisal na- gradno 10.000 frankov za onega, če- gar izpovedbe privedejo do tega, da najdejo zopet sliko. Isti list pa bo razpisal še drugo nagrado 40.000 frankov za onega, ki najde sliko in jo prinese v redakcijo. Reporterji raz- nih listov iščejo ukradeno sliko in tako izdatno podpirajo policijo.

Maroko.

— **Rim.** 24. avgusta. Rimski listi se bavijo z maroškim vprašanjem in pravijo, da je francoska politika v Maroku hudo oškodovana državno ravnanje v Sredozemskem morju. Listi naglašajo, da bi imela spetna akcija Italije zlasti v sedanjem tren- utku mnogo uspeha.

Stavka na Portugalskem.

— **Lizbona.** 24. avgusta. V mestu Villa Rinho so začeli stavkati de- lavci v tovarnah za zamaške in čepi. Delavci so zažgali več tovarnen in preprečili, da gasilec niso mogli ga- siti. Posredovalo je tudi vojaštvo in je prišlo do hudih izgrezdov, pri ka- terih je baje tekla tudi kri.

Argentinsko meso.

— **Buenos - Aires.** 24. avgusta. Mi- nister zunanjih zadev je dal dunaj- skemu poslaniku republike Argenti- nije instrukcije, da naj se zopet obr- ne na avstrijski zunanji urad ter inter- venira zaradi uvoza argentinskega mesa.

Prošnja do blagih src!

Trg Mokronog je zadeja grozo- vita nesreča. Požar je v soboto dne 19. avg. v Mokronogu ljuto razsajal, ter spravil v par urah skoraj cel trg v pepel. Zgorela so stanovanjska po- slopja, hlevi, kozolci, živina, obleka, krma, žito, denar in poljedelsko orodje.

Beda je nepopisna!

Prosimo torej vsa blaga srca, da priskočijo obupanim revežem bla- gohotno na pomoč, da se vsaj za prvi hip osuše solze onim, ki z obupom zro v pogorišča svojih domovov. Vsak dar, bodisi v obliki, denarju, žitu ali hrani bode našel hvalezna srca nesrečnih pogorelcev.

Posiljajte hvaležno sprejema: Odbor za podpore potrebne pogorel- ce v Mokronogu.

Za odbor:

Josip Tekavčič m. p., sodni predstoj- nik. Ivan Hutter m. p., sodnik. Fr. Arh m. p., davčni predstojnik. Franc Žitnik m. p., kaplan. Ivan Pirnat m. p., nadučitelj. Josip Tratar m. p., učitelj. Ivan Zleherl m. p., trgovec. Peter Strel m. p., trgovec.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustotomček.

